

Ataeniobius toweri - Kékfarkú fogasponty

ELSŐ LEÍRÓJA:	Meek, 1904
CSALÁD:	Goodeidae
MÉRET:	7 cm
C°:	24-28
pH°:	7 - 7,5
Nk°:	13 - 19
HELYIGÉNY:	120 liter
VISELKEDÉS:	békés, csoportos
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	középső - felső
ÉLETTARTAM:	3-5 év
TERM.VÉD.:	kihalás közeli

Ataeniobius toweri
Kékfarkú fogasponty
 (Meek, 1904)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Térkép még nem készült az adatlaphoz, feltöltése folyamatban!

Közép-Amerika, Mexikó, San Luis Potosí szövetségi állam területén a Rio Verde folyásaiban.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

Hosszúak, torpedó alakú testtel rendelkeznek, szájnyílása felső állású, amiből táplálkozási módjára következtethetünk, ugyanis szívesen fogyasztja eledelet a felszínről. Karcsú halak, a vemhes nőstények is megtartják inkább gömbölyded hasformájukat a szülés közeledtével is, nagy kocka alakú hasat nem növesztenek (ivadékaik száma is csekély). A nőstény példányokon nagyon halvány vemhességi folt figyelhető csak meg, a nemek megkülönböztetésében elsősorban a gyakorlatilag ivarszervet jelentő anropódium ad támpontot. A hím példányok fark alatti úszója ugyanis hasított (innen ered angol elnevezésük is), s bár nem alakul át a Poecilidae-knél megszokott gonopódiummá, az úszó egy része a

belső megtermékenyítést szolgáló, ún. andropódiummá módosult. Ez a nőstény halakon természetesen nem megfigyelhető, náluk ez az úszó legyező alakú.

A halak alapszínezete szürkés-ezüstös, mintázatuk és színtónusuk aránylag széles skálán változhat, ez tartási körülményeiktől és kedélyállapotuktól is függ. Az oldalon két hosszanti csík jellemző, az egyik nagyjából az oldalvonal mentén húzódik, a másik inkább lent, a hasoldal tájékán. Ezek a csíkok lehetnek egészen halványak, sőt, egyes halakról ideiglenesen vagy tartósan hiányoznak is! A hát általában mindkét nemnél sötétebb, barnás tónusú lesz.

Fontos támpont a farok kék színezete, amit a hímeken figyelhetünk meg legjobban. Náluk egy karimában, de gyakran az egész úszó felületén csodás kék szín jelenik meg, sőt, egyes példányaiknak az oldalára is kiterjed a színezettség. A nőstény példányok gyakran szolidabb színezetűek, előfordul, hogy közel teljesen szürke példányok is akadnak.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

A faj kihalással fenyegetett, természetes élőhelyén nagyon megritkult, amiben a környezet pusztítása és szennyezése, illetőleg biotópidegen ragadozók (pl.: nilusi tilápia, pisztrángsügér) betelepítése játszott szerepet. Bár tartása nem nehéz, és némely pontban szöges ellentétben áll a Goodeidae család jellegzetességeivel, gondozását elsősorban azoknak ajánlom, akik hosszú távon felelősségteljesen viseltetnek a faj tartásával, esetleg tenyésztésével szemben.

A legfontosabb ellentét rokonaival szemben, hogy míg a legtöbb magashegyi fogaspony 18-20 C-os vízben érzi csak igazán jól magát, addig a kékfarkú fogaspony 24 C alatt nem is szaporodik, ha igazán jó körülményeket kívánunk neki teremteni a szaporodásához, akkor 26 C-on tartjuk. Ettől függetlenül a 21-23 C-os tartóvíz sem árt a halaknak, ugyanis remekül elvannak benne, sőt, hosszabb-rövidebb periódusokban évente meg is kellene ismételni a halak hűvös vízben tartását, ugyanis ilyenkor nyugalmi fázisba kerülnek, nem szaporodnak, és mintegy "pihennek kicsit". Egészségi szempontból ez előnyös is rájuk nézve, viszont legalább 7-8 hónapon keresztül igyekezzünk őket 25 C-on vagy afölött tartani.

Kedveli az alaposan átszűrt, biológiailag is tiszta vizet, erről egy erőteljesebb külső szűrővel, illetőleg rendszeres, gyakori vízcserékkel gondoskodhatunk. Akár kéthetente a víz felét is leereszthetjük, és hideg vizet tölthetünk be, esőt imitálva. A károsanyagokkal terhelte vízben könnyen megbetegszik. Figyeljünk rá, hogy kemény vízben tartjuk, legalább 12-13 Nk-n, ugyanis lágy vízben elpusztulnak. A kémhatásra nem túl igényes, de törekedjünk semleges tartani ezt az értéket.

A medence berendezésénél ügyeljünk arra, hogy aktív, kisebb-nagyobb csapatokba verődő halakról van szó, melyek intenzíven úsznak, sok szabad teret igényelnek. Semmiképp se zsúfoljuk túl akváriumát, néhány követ és ágat elhelyezhetünk középen, a medence szélein peremnövényzetként pedig hínárokat, valiznériát, tündérrózsát ültethetünk. Némi úszó békalencsével még dekorálhatunk.

Igyekezzünk legalább 5-6 példányt együtt tartani.

Gondozásukhoz első körben a monotipikus, azaz egyfajos tartásmódot javasolom, ha igazán tenni szeretnénk megmentésük érdekében. Egyébiránt jól kijön más fajokkal is, mivel rendkívül békés,

családjából Ilyodonokkal lehet a legjobban társítani, de vigyázzunk, hogy olyan hal ne kerüljön mellé, ami elnyomja a táplálékszerzésben. Vegyes társas medencékbe ritkasága miatt nem ajánlom, egyébiránt közepes méretű békés halak jónéhány fajával remekül kijönne. Nem tartozik a túlságosan csipkelődő fajok körébe, ezért páncélos- és algaevő harcsák kerülhetnek mellé.

Etetését tekintve törekedjünk minél több természetes eredetű tápanyag biztosítására. A különböző szúnyoglárva, artémia, daphnia, tubifex és grindálféreg első osztályú eledel számára, ha lehet élve adjuk nekik, ezzel erősítve őket a tenyésztéshez. Ha élve nem állnak rendelkezésre és még gyűjteni sem tudunk, akkor érdemes fagyasztott verzióban adni nekik. Emellett kiegészíthetjük étrendjüket spirulina tartalmú lemezes eledelkkel, ha viszont csak száraz tápokot kapnak, akkor igyekezzünk magas minőségű prémium tápot használni, és párhuzamosan többfélét váltogatni, hogy minél vegyesebb étrenden tudjuk tartani őket.

Ha a fent leírtakat megfogadjuk, tenyésztése sem ördöngösség, kb. 60-70 naponta születnek utódai, számuk 4-15 közötti jellemzően, viszont meglehetősen jól fejlettek, egyből táplálkoznak. Száraz eledelen is nevelhetőek, de az élő náluk is sokkal jobb megoldás. A kishalakat érdemes különvenni, illetve a nőstényt ellető kamrába helyezni, ugyanis a kannibalizmus, ha nem is általános érvényű, de gyakran előfordul körükben. A kishalakat legjobb egy külön, tágas nevelőakváriumban felnevelni. Érdekességük, hogy születésük után rajtuk meglehetősen sokáig megfigyelhető az ún. trophotaenia, azaz egyfajta "köldökzsínór", ami az embrionális fejlődésben játszik szerepet, a méhlepényes emlősök szervezetében kialakuló képződmény ősi, kezdetleges formájának tekinthető.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: *Goodea toweri*.

Eng: Bluetail splitfin, Bluetail goodea, Striped goodeid.

Egyéb köznevei: Mexcalpique cola azul, Blå goodeide, Sinipyrstötoka, Tower Hochlandkärpfling.

KATEGÓRIÁK:

[Akváriumi halak](#), [Elevenszülő fogaspontyok](#)

KULCSSZAVAK:

[Akváriumi halak](#), [akvarisztika](#), [Ataeniobius toweri](#), [Goodeidae](#), [Kékfarkú fogasponty](#), [Meek](#), [Elevenszülő fogaspontyok](#), [1904](#)

JELLEMZŐK:

[nagyon aktív mozgású](#), [középső szint](#), [gyors vízáramlású](#), [felső szint](#), [békés rajhal](#), [átlagos élethossza 3-6 év](#), [gyér növényzetigényű](#), [Amerika](#), [átlagos növényzetigényű](#), [Közép-Amerika](#), [közepes méretű 5-10 cm](#), [keményvízi 15-20°Nk](#), [közepes hőigényű 20-25°C](#), [magashegyi](#), [hőigényes \(25-30 °C\)](#), [átlátszó vízi](#), [normálméretű akvárium 100-200 literig](#), [normál \(6.5-7.5 pH\)](#), [közepesen keményvízi 10-15°Nk](#), [közepesen áramló vízi](#), [mindenevő](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

<http://www.goodeidworkinggroup.com/ataeniobius-toweri>

<http://klggoodeid.aweb.tk/index.php/fajaink/42-kekfarku-fogaspony>

<http://www.fishbase.org/summary/Ataeniobius-toweri.html>

Írta: Liziczai Márk

Katalógusba került: 2015-05-07 09:01:18

Legutolsó frissítés: 2016-01-24 09:36:35

Katalógus ID: 4525

Oldal linkje: <https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/elevenszulo-fogasponyok/ataeniobius-toweri.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva